

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.545 van 29 mei 2012
in de zaak A. 199.805/XIV-33.011**

In zake : 1. XXX
 2. XXX
 in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijke
 vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen
 XXX
 XXX
 XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sylvie Sarolea
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 12 april 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 57.647 van 9 maart 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 6952 van 16 mei 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekers hebben een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 mei 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mieke Van Laer, die loco advocaat Sylvie Sarolea verschijnt voor de verzoekers, en advocaat Anneleen De Meu, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekers komen naar eigen zeggen op 23 september 2010 België binnen en verklaren zich op 24 september 2010 vluchteling. Wanneer blijkt dat zij voordien reeds asiel in Polen hebben gevraagd, vraagt de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de Poolse autoriteiten om terugname van de betrokkenen, waarmee de Poolse autoriteiten op 5 oktober 2010 instemmen. Op 20 oktober 2010 neemt de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid telkens een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten in hoofde van de eerste en de tweede verzoeker.

Op 10 november 2010 stellen de verzoekers tegen die weigeringsbeslissingen een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 9 maart 2011 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekers werpen in een enig middel de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van artikel 149 van de Grondwet, samen met artikel 3 van het EVRM op.

Zij wijzen erop dat de motiveringsplicht inhoudt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen alle middelen en argumenten van de verzoekers moet onderzoeken en beantwoorden wanneer hij ze verwerpt. De rechtsonderhorigen en in voorkomend geval de Raad van State moeten immers kunnen nagaan of de rechter op volledige wijze de elementen van het dossier heeft onderzocht en effectief de argumentatie heeft beantwoord.

In een eerste onderdeel voeren de verzoekers aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegeeft dat in de aanvankelijk bestreden beslissingen niet over de brief van hun raadsman van 18 oktober 2010 wordt gerept, doch stelt dat de verzoekers niet aannemelijk maken dat die brief bij het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissingen op 20 oktober 2010 in het bezit van de dienst Vreemdelingenzaken zou zijn geweest. Volgens het bestreden arrest zou de dienst Vreemdelingenzaken die brief pas op 28 oktober 2010 hebben ontvangen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen houdt er geen rekening mee dat de kwestieuze brief niet enkel per post maar op 19 oktober 2010 ook per fax werd verstuurd. Dit was volgens de verzoekers nochtans duidelijk omdat op de brief “per fax en per aangetekende brief” staat vermeld. De verzoekers besluiten dat het bestreden arrest onvoldoende is gemotiveerd omdat het geen enkele uitleg bevat over het per fax versturen van de brief.

In een tweede onderdeel voeren de verzoekers aan dat de brief van 28 oktober 2010 naar talrijke internationale verslagen over de situatie van Tsjetsjenen in Polen verwijst. Zij zijn van oordeel dat de recente rechtspraak over (het verbod op) verwijdering van asielzoekers naar Griekenland ook hier mag worden toegepast: zelfs indien de dienst Vreemdelingenzaken de brief van 18 oktober 2010 niet op tijd ontving, was de situatie van Tsjetsjeense asielzoekers in Polen, in het bijzonder familieleden van Tsjetsjeense strijders, wel bekend. Noch de aanvankelijk bestreden beslissingen noch het bestreden arrest gaan daarop in, zodat het bestreden arrest ook wat dat betreft onvoldoende is gemotiveerd.

5. In de memorie van wederantwoord voegen de verzoekers met betrekking tot het eerste onderdeel toe dat zij de brief van 18 oktober 2010 van in den beginne hebben meegedeeld en dat de verzending per fax nooit werd betwist, zodat zij het bewijs daarvan niet hebben neergelegd. Het faxbericht van 19 oktober 2010 bewijst de verzending, al bevindt het inkomend faxbericht zich niet in het administratief dossier. Vermits de brief al sedert het begin de vermelding “per fax en per aangetekende brief” draagt, kan niet worden gesteld dat de verzoekers dit voor het eerst voor de Raad van State inroepen.

Met betrekking tot het tweede onderdeel benadrukken de verzoekers dat de dienst Vreemdelingenzaken en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen door de brief van 18 oktober 2010 (per fax gestuurd) op de hoogte waren van de ingeroepen situatie van Tsjetsjeense asielzoekers in Polen, doch dat daarover geen woord in de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissingen of van het bestreden arrest is terug te vinden.

Beoordeling

6.1. Het is juist dat de brief van de raadsman van de verzoekers van 18 oktober 2010 in de aanvankelijk bestreden beslissingen niet wordt vermeld noch in de beoordeling blijkt te zijn betrokken.

De verzoekers hebben dit in hun enig (genoemd “eerste”) middel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgeworpen en herhaaldelijk naar de inhoud ervan verwezen. In dat middel verwijzen de verzoekers echter nergens naar het feit dat die brief ook per fax zou zijn verstuurd. De enige keer dat zij de verzendingswijze expliciet vermelden, schrijven zij dat “de raadsman van de eisers op 18 oktober 2010 een aangetekend schrijven (heeft) verstuurd aan de tegenpartij”. De verzoekers hebben voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen nooit doen gelden dat de brief op 19 oktober 2010 ook per fax zou zijn verstuurd en dus een dag vóór het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissingen zou zijn ontvangen. Zij kunnen dit niet voor het eerst voor de Raad van State als administratieve cassatierechter opwerpen. Uit het feit dat de kwestieuze brief de vermelding “per fax en per aangetekende brief” droeg, kan niet worden afgeleid dat de verzoekers de verzending per fax op 19 oktober 2010 effectief hebben aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. A fortiori kunnen de verzoekers niet voor het eerst in de memorie van wederantwoord voor de Raad van State een beroep doen op het verzendingsbewijs van het faxbericht. Het eerste onderdeel van het enige middel is nieuw en derhalve niet-ontvankelijk.

In ieder geval hoefde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de motivering van het bestreden arrest niet te antwoorden op de stelling dat de raadsman van de verzoekers op 19 oktober 2010 de brief van 18 oktober 2010 per fax zou hebben verstuurd, precies omdat de verzoekers dit niet als middel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hebben opgeworpen. Het eerste onderdeel van het enige middel is in die mate alleszins ongegrond.

6.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt als annulatierechter de wettigheid van de bij hem aangevochten beslissingen. Hij mag in die hoedanigheid enkel nagaan of het bestuur bij het nemen van een beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of die correct zijn beoordeeld en of het bestuur op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen.

Te dezen kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaan met de overweging dat uit de door hem gedane vaststellingen “dient te worden besloten dat de gemachtigde van de staatssecretaris slechts kennis heeft genomen van ‘de brief van 18 oktober 2010’ na het nemen en betekenen van de bestreden beslissingen (zodat) de verwerende partij niet kan worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissingen”. Als annulatierechter kwam het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet toe zich in de plaats van het bestuur te stellen en zelf de situatie van de Tsjetsjeense asielzoekers in Polen te onderzoeken. Het tweede onderdeel van het enige middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig mei tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen